

Vánoce - Vigílie slavnosti Narození Páně 24.12.2019 – Nádhera vánoc – Iz 62, 1-5 - Sk 13, 16-17.22-25 - Mt 1, 1-25

Prožíváme vánoce, jsme obklopeni leskem a třpytem vánočních ozdob, dýchá na nás sváteční atmosféra. Tento lesk, tato atmosféra mohou pro nás být vodítkem k tomu, abychom sestoupili k prapříčině toho, co nás obklopuje. Abychom se zadívali na tu skrytou nádheru těchto svátků, skryté světlo této noci, abychom slovy z knihy proroka Izaiáše vnímali Boží spásu hořící jako pochodeň.

V tom prvním čtení si všímáme, jakými nádhernými obrazy je vyjádřen vztah Hospodina k jeho lidu. *Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce, královskou členkou v dlani svého Boha. Nebudeš se již nazývat "Opuštěná" a tvá zem "Osamělá". Tvým jménem bude "Mé zalíbení je v ní"...*

Tento vztah není vztahem neomezeného vládce k jeho poddaným, je to vztah, v němž se Bůh jako ženich z nevěsty raduje ze svého lidu, v němž je mu potěšením být s člověkem.

Tuto Boží radost z přebývání s člověkem můžeme spatřovat i ve způsobu, jakým spasitel Ježíš z Davidova potomstva vstupuje do našeho světa. To není mocenský vstup. Ježíš neuchvacuje královské trůny, aby dal člověku pocítit svou Božskou moc. Jeho příchod nenahání člověku hrůzu, bázeň a strach, nebude člověka držet v otrocké poslušnosti.

Naopak jeho příchod v prostotě malého betlémského dítěte chce vzbudit v lidských srdcích ty nejušlechtlejší city - důvěru, radost, lásku, pokoj.

Bůh už tímto pokorným způsobem svého příchodu do tohoto světa chce člověka pozvat ke svobodě, ke svobodné, milující odpovědi, aby se člověk sám rozhodnul chránit toto dítě, chránit tuto křehkost nabídnuté spásy.

Aby se otevřel této skutečnosti, že Bůh je Bohem s námi, že On chtěl a navždy chce být s námi právě takto, že pro Něj je potěšením stýkat se s lidmi, že On touží dívat se s hrdostí a radostí na svého milovaného člověka.

Podmanivost vánoc nespočívá v mocenském tlaku Boha vzbuzujícím strach, ale v mocné výzvě Božské lásky, která nás přivádí k úžasu a vábí naši svobodu, vábí naši schopnost milovat.

Jak se dočteme v jedné vánoční meditaci:

O tajemství Vánoc můžeme rozjímat pouze za předpokladu, že dokážeme zůstat před jeho poselstvím v údivu. Právě údiv a postoj dítěte jsou nezbytnými prostředky k tomu, abychom mohli plně přijmout radostnou zvěst této svaté noci. Důvod této radosti je prostý: zrození dítěte, spasitele celého světa, vlévá novou naději všem lidem, kteří touží po pokoji, spravedlnosti a spáse.

(LD 2, str. 29)